

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2012 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Turliński

Protokolant: st. sekr. sądowy Agnieszka Godlewska – Kur

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2012 r. w Warszawie na rozprawie

z odwołania Przedsiębiorstwa Produkcyjno Handlowo Usługowego (...) Sp. z o. o. z siedzibą w R.

przeciwko Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

o nałożenie kary pieniężnej

I. oddala odwołanie,

II. zasądza od Przedsiębiorstwa Produkcyjno Handlowo Usługowego (...) Sp. z o. o. z siedzibą w R. na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Andrzej Turliński

XVII AmA 55/11

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 grudnia 2010 roku Nr (...) pozwany - Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu – wszczętego z urzędu - postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przeciwko powodowi – Przedsiębiorstwu Produkcyjno Handlowo Usługowemu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R.:

I. Na podstawie art. 27 ust. 1 i 2 w związku z art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 z późn. zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 lipca 2009r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107, poz. 887) uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów bezprawne, godzące w interesy konsumentów działania powoda, polegające na stosowaniu we wzorcu umowy pod nazwą: „Umowa nr ..../ (...)” (dla inwestycji na ul. (...) w R.) postanowień umownych wpisanych na podstawie art. 4794⁵ k.p.c. do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, tj. postanowień o treści:

1. „Cena jest stała i ulega zmianie jedynie w przypadku zmiany stawki VAT odnoszącej się do przedmiotu umowy.” (§ 5 ust. 3 wzorca) - wpisanego do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone pod pozycją 885, 1386. 1497;

2. „Sprzedający zastrzega sobie prawo do przesunięcia terminu oddania przedmiotu umowy Nabywcy, z winy opóźnień wywołanych decyzjami administracyjnymi lub ich brakiem, zmianą przepisów a także powstałych w wyniku

działania siły wyższej oraz innych niezależnych od Sprzedającego przeszkód, w tym skrajnie niekorzystnych warunków atmosferycznych, nie dłużej jednak niż o 3 miesiące.” (§ 6 ust. 3 wzorca) - wpisanego do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone pod pozycją (...);

3. „ Sprzedający ma prawo odstąpić od niniejszej umowy, bez wyznaczenia Nabywcy dodatkowego terminu na spełnienie świadczenia, w przypadku opóźnienia się Nabywcy z zapłatą świadczeń z tytułu rat, o których mowa w § 5 pkt. 2, przekraczającego 30 dni.” (§ 8 ust. 3 wzorca) - wpisanego do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone pod pozycją nr (...), (...), (...), (...);

4. „ Zwracane kwoty nie podlegają waloryzacji i nie są oprocentowane.” (§ 9 ust. 1 zd. 3 wzorca) - wpisanego do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone pod pozycją (...), (...), (...);

5. „ Oświadczenie nie odebrane przez Nabywcę pod adresem wyżej określonym lub wynikającym z informacji określonej w pkt. 2 składane bada w miejscu siedziby Sprzedającego, ze skutkiem ich uznania za złożone Nabywcy. Oświadczenia takie będą udostępnione Nabywcy lub osobom przez niego umocowanym.” (§ 11 ust. 3 wzorca) - wpisanego do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone pod pozycją (...), (...), (...);

oraz stwierdził zaniechanie jej stosowania z dniem 15 kwietnia 2009r.

II. Na podstawie art. 27 ust. 1 i 2 w związku z art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 z późn. zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 lipca 2009r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107, poz. 887) uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów bezprawne, godzące w interesy konsumentów działania powoda, polegające na stosowaniu we wzorcach umowy:

- „Umowa nr.../ (...)” (dla inwestycji na ul. (...) w R.),

- „Umowa nr.../ (...)” (dla inwestycji na ul. (...) w W.),

- „Umowa nr.../ (...)” (dla inwestycji na ul. (...) w W.),

postanowień umownych wpisanych na podstawie art. 479⁴⁵ k.p.c. do Rejestru postanowień wzorców umownych uznanych za niedozwolone, tj. postanowień o treści:

1. „ Sprzedający zastrzega sobie prawo do wnoszenia zmian w Projekcie Technicznym inwestycji zgodnie z prawem budowlanym, bez zgody Nabywcy, jednakże zmiany te nie bada dotyczyły projektu mieszkania. W przypadku konieczności dokonania zmian w lokalu mieszkalnym Nabywcy, Sprzedający ma obowiązek poinformować o tym fakcie Nabywcą, z uzasadnieniem.” (§ 8 ust. 1 wzorca) - wpisanego do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone pod pozycją (...), (...), (...), (...);

2. „ Strony dopuszczają możliwość nieznaczącej zmiany powierzchni lokalu wynikłej z przyczyn architektoniczno-konstrukcyjnych lub odchyłeń wykonawczych. W przypadku zmiany wielkości lokalu z podanych powyżej przyczyn o więcej niż 1m⁽²⁾, różnica powyżej 1m⁽²⁾ zostanie rozliczona pomiędzy stronami.” (§ 8 ust. 2 zd. 1 i 2 wzorca) - wpisanego do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone pod pozycją (...), (...);

3. „ Sprzedający ma prawo odstąpić od niniejszej umowy, bez wyznaczenia Nabywcy dodatkowego terminu na spełnienie świadczenia, w przypadku opóźnienia się Nabywcy z zapłata świadczeń z tytułu rat, o których mowa w § 5 pkt. 2, przekraczającego 30 dni.” (§ 9 ust. 3 wzorca) - wpisanego do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone pod pozycją nr (...), (...), (...), (...);

4. „Zwracane kwoty nie podlegają waloryzacji i nie są oprocentowane. Zwrot nastąpi w terminie 30 dni od daty rozwiązania umowy.” (§ 10 ust. 1 zd. 2 oraz § 10 ust. 2 zd. 2 wzorca) - wpisanego do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone pod pozycją (...), (...), (...);

5. „Oświadczenie nie odebrane przez Nabywcę pod adresem wyżej określonym lub wynikającym z informacji określonej w pkt. 2 składane będą w miejscu siedziby Sprzedającego, ze skutkiem ich uznania za złożone Nabywcy. Oświadczenia takie będą udostępnione Nabywcy lub osobom przez niego umocowanym.” (§ 13 ust. 3 wzorca) - wpisanego do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone pod pozycją (...), (...), (...);

6. „Nabywca oświadcza, że zapoznał się z treścią niniejszej umowy przed jej podpisaniem, a jej postanowienia i zapisy zostały z nim indywidualnie uzgodnione w toku negocjacji.” (§ 16 ust. 3 umowy) - wpisanego do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone pod pozycją (...).

oraz stwierdził zaniechanie jej stosowania z dniem 11 października 2010r,

III. Na podstawie art. 27 ust. 4 w związku z art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 z późn. zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 lipca 2009r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107, poz. 887), określił środki usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, poprzez nałożenie na powoda obowiązku aneksowania umów zawartych w oparciu o obowiązujące do dnia 11.10.2010r. wzorce umów pod nazwą: „Umowa nr.../ (...)” oraz „Umowa nr.../ (...)” opracowane dla inwestycji zlokalizowanych przy ul. (...) w W. - zawierających zapisy wskazane w punkcie II sentencji Decyzji, w terminie 90 dni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji, w ten sposób, że w miejsce dotychczasowych zapisów wprowadzone zostaną postanowienia w brzmieniu zgodnym z treścią nowych, zmienionych wzorców w/w umów, uwzględniających zastrzeżenia Prezesa UOKiK

IV. Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 z późn. zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 lipca 2009r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107, poz. 887), nałożył na powoda karę pieniężną w wysokości 125.351 złotych z tytułu naruszenia zakazu określonego w art. 24 ust. 1 i ust 2 pkt 1 w/w ustawy w zakresie opisanym w pkt I i II sentencji niniejszej decyzji, płatną do budżetu państwa.

V. Na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 z późn. zm.) oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 k.p.a. w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz stosownie do art. 33 ust. 6 oraz § 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 lipca 2009r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107, poz. 887), obciążył powoda kosztami opisanego na wstępie postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów oraz zobowiązuje się tego przedsiębiorcę do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w kwocie 24 złotych w terminie 14 dni od uprawomocnienia się decyzji.

Od powyższej decyzji powód złożył odwołanie zaskarżając ją w części obejmującej punkt IV.

Zaskarżonej Decyzji we wskazanym zakresie powód zarzucił naruszenie przepisów art. 106 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 111 ustawy przez błędną ich wykładnię prowadzącą do nałożenia na powoda kary pieniężnej zbytecznej dla osiągnięcia celów przewidzianych ustawą, nadmiernie dolegliwej, w wysokości, która nie odpowiada zasadzie proporcjonalności i nie uwzględnia w pełni wszystkich okoliczności sprawy.

Wskazując na powyższe powód wniósł o:

1. uchylenie Decyzji w punkcie IV i odstąpienie od nakładania na powoda kary pieniężnej,

ewentualnie

2. zmianę decyzji w punkcie IV i obniżenie wysokości nałożonej na powoda karty pieniężnej do wysokości 39 317 złotych, tj. według ustalonego (...) * (...)zł, tj. przychodu z działalności deweloperskiej w 2009 roku,
3. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania według norm przepisanych.

Pozwany w odpowiedzi na odwołanie podtrzymał swoje stanowisko wyrażone w zaskarżonej Decyzji i wniósł o oddalenie odwołania. Pozwany wniósł nadto o oddalenie wniosków dowodowych i zasądzenie kosztów postępowania sądowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Powód – Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowo Usługowe (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R. jest przedsiębiorcą wpisanym do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem (...). Przedmiotem działalności powoda jest m.in.: wykonywanie robót budowlanych, w tym budowa i sprzedaż lokali mieszkalnych w budynkach wielorodzinnych na terenie miasta R. oraz miasta W..

Sąd ustalił, że w kontaktach z klientami powód posługuje się następującymi wzorcami umownymi:

- „Umowa nr..../ (...)” dla inwestycji na ul. (...) w R.,
- „Umowa nr..../ (...)” dla inwestycji na ul. (...) w R.,
- „Umowa nr..../ (...)” dla inwestycji na ul. (...) w W.,
- „Umowa nr..../ (...)” dla inwestycji na ul. (...) w W..

Wskazane wyżej umowy były zawierane w formie pisemnej oraz w formie aktu notarialnego. We wszystkich przypadkach klienci powoda otrzymywali wzorce umów, będące następnie podstawą zawieranych umów. W konsekwencji klienci powoda podpisywali umowy, w których mogły być wprowadzane pewne odstępstwa od wzorca, dokonując zakupu świadczonych przez Spółkę usług. Doręczane konsumentom wzorce umów są sporządzane przez powoda przed zawarciem umowy i zawierają gotowe jednolite postanowienia. Należy zatem uznać, że powód stosuje w obrocie z konsumentami wzorce umów.

Sąd ustalił, że we wzorcu umowy pod nazwą „Umowa nr..../ (...)” obowiązującej dla inwestycji na ul. (...) w R. zamieszczone zostały następujące postanowienia umowne:

1. „Cena jest stała i ulega zmianie jedynie w przypadku zmiany stawki VAT odnoszącej się do przedmiotu umowy.” (§ 5 ust. 3 wzorca);
2. „Sprzedający zastrzega sobie prawo do przesunięcia terminu oddania przedmiotu umowy Nabywcy, z winy opóźnień wywołanych decyzjami administracyjnymi lub ich brakiem, zmianą przepisów a także powstałych w wyniku działania siły wyższej oraz innych niezależnych od Sprzedającego przeszkód, w tym skrajnie niekorzystnych warunków atmosferycznych, nie dłużej jednak niż o 3 miesiące.” (§ 6 ust. 3 wzorca);
3. „Sprzedający ma prawo odstąpić od niniejszej umowy, bez wyznaczenia Nabywcy dodatkowego terminu na spełnienie świadczenia, w przypadku opóźnienia się Nabywcy z zapłatą świadczeń z tytułu rat, o których mowa w § 5 pkt. 2, przekraczającego 30 dni.” (§ 8 ust. 3 wzorca);
4. „Zwracane kwoty nie podlegają waloryzacji i nie są oprocentowane.” (§ 9 ust. 1 zd. 3 wzorca);

5. „Oświadczenie nie odebrane przez Nabywcę pod adresem wyżej określonym lub wynikającym z informacji określonej w pkt. 2 składane bada w miejscu siedziby Sprzedającego, ze skutkiem ich uznania za złożone Nabywcy. Oświadczenia takie będą udostępnione Nabywcy lub osobom przez niego umocowanym.” (§ 11 ust. 3 wzorca);

Sąd ustalił nadto, że we wzorcach umownych o nazwie „Umowa nr.../ (...)” obowiązującej dla inwestycji na ul. (...) w R., „Umowa nr.../ (...)” obowiązującej dla inwestycji na ul. (...) w W. oraz „Umowa nr.../ (...)” obowiązującej dla inwestycji na ul. (...) w W. zamieszczone zostały następujące postanowienia umowne:

1. „Sprzedający zastrzega sobie prawo do wnoszenia zmian w Projekcie Technicznym inwestycji zgodnie z prawem budowlanym, bez zgody Nabywcy, jednakże zmiany te nie bada dotyczyły projektu mieszkania. W przypadku konieczności dokonania zmian w lokalu mieszkalnym Nabywcy, Sprzedający ma obowiązek poinformować o tym fakcie Nabywcą, z uzasadnieniem.” (§ 8 ust. 1 wzorca);

2. „Strony dopuszczają możliwość nieznacznej zmiany powierzchni lokalu wynikłej z przyczyn architektoniczno-konstrukcyjnych lub odchyień wykonawczych. W przypadku zmiany wielkości lokalu z podanych powyżej przyczyn o więcej niż 1m², różnica powyżej 1m² zostanie rozliczona pomiędzy stronami.” (§ 8 ust. 2 zd. 1 i 2 wzorca);

3. „Sprzedający ma prawo odstąpić od niniejszej umowy, bez wyznaczenia Nabywcy dodatkowego terminu na spełnienie świadczenia, w przypadku opóźnienia się Nabywcy z zapłata świadczeń z tytułu rat, o których mowa w § 5 pkt. 2, przekraczającego 30 dni.” (§ 9 ust. 3 wzorca);

4. „Zwracane kwoty nie podlegają waloryzacji i nie są oprocentowane. Zwrot nastąpi w terminie 30 dni od daty rozwiązania umowy.” (§ 10 ust. 1 zd. 2 oraz § 10 ust. 2 zd. 2 wzorca);

5. „Oświadczenie nie odebrane przez Nabywcę pod adresem wyżej określonym lub wynikającym z informacji określonej w pkt. 2 składane będą w miejscu siedziby Sprzedającego, ze skutkiem ich uznania za złożone Nabywcy. Oświadczenia takie będą udostępnione Nabywcy lub osobom przez niego umocowanym.” (§ 13 ust. 3 wzorca);

6. „Nabywca oświadcza, że zapoznał się z treścią niniejszej umowy przed jej podpisaniem, a jej postanowienia i zapisy zostały z nim indywidualnie uzgodnione w toku negocjacji.” (§ 16 ust. 3 umowy).

Analizując stosowane przez powoda wskazane wyżej postanowienia Sąd ustalił, że w Rejestrze klauzul niedozwolonych prowadzonym przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów znajdują się następujące postanowienia, których treść jest tożsama lub zbliżona do treści postanowień będących przedmiotem niniejszego postępowania:

- klauzula wpisana do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych pod numerem (...) o treści: „Do ceny netto zostanie doliczony podatek VAT zgodnie z obowiązującymi przepisami. Na dzień podpisania umowy stawka podatku VAT na lokal mieszkalny wynosi 7%, a na garaż i miejsce parkingowe 22%. W przypadku zmiany stawki podatku VAT nastąpi odpowiednia zmiana ceny.”;

- klauzula wpisana do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych pod numerem (...) o treści: „Strony oświadczają że ustalona pomiędzy nimi cena przedmiotu umowy uwzględnia obecnie obowiązujące stawki podatku VAT od sprzedaży lokali, wobec czego gdyby stawki te uległy zmianie, cena przedmiotu umowy ulegnie zmianie proporcjonalnie do zmiany stawek podatku VAT. Ponadto, w przypadku wprowadzenia lub zmian stawek innych podatków lub danin publicznych o charakterze cenotwórczym, a związanych z budownictwem, ewentualny wzrost ceny z tego tytułu pokryje Nabywca.”;

- klauzula wpisana do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych pod numerem (...) o treści: „Cena zawiera kwotę podatku od towarów i usług, zgodnie z obowiązującymi przepisami. Cena może ulec zmianie w przypadku zmiany wysokości stawki podatku od towarów i usług lub wprowadzenia opodatkowania tym podatkiem sprzedaży dotąd zwolnionej lub niepodlegającej opodatkowaniu. Cena nie zawiera podatku od czynności cywilnoprawnych.”;

- klauzula wpisana do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych pod numerem (...) o treści: „Opóźnienia wywołane decyzjami administracyjnymi lub ich brakiem, w wyniku zmiany przepisów oraz innych niezależnych od sprzedającego przeszkód spowodują odpowiednie przesunięcie terminów rozpoczęcia budowy i oddania przedmiotu budowy kupującemu.”;

- klauzula wpisana do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych pod numerem (...) o treści: „Termin, o którym mowa w ust. 1 może ulec przesunięciu tylko na skutek okoliczności zewnętrznych, na które (...), pomimo zachowania należytej staranności nie ma wpływu, a w szczególności: siły wyższej, działań organów administracji samorządowej i państwowej oraz podmiotów, od których zależy możliwość prowadzenia robót budowlanych, a w szczególności dostawców mediów i urządzeń infrastruktury technicznej, związanych z (...)em stosownymi porozumieniami lub umowami, warunków atmosferycznych, które uniemożliwiają wykonanie robót budowlanych, wystąpienia w trakcie prowadzenia robót budowlanych konieczności wykonania dodatkowych robót, potwierdzonych wpisem do dziennika budowy, których w chwili podpisywania niniejszej umowy nie można było przewidzieć.”;

- klauzula wpisana do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych pod numerem (...) o treści: „Termin określony w ust. 1 może ulec przesunięciu z przyczyn niezależnych od Inwestora tj. siły wyższej lub zmiany prawa budowlanego.”;

- klauzula wpisana do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych pod numerem (...) o treści: „Nie przewidziane przez Sprzedającego okoliczności, za które Sprzedający nie ponosi odpowiedzialności, - w szczególności spowodowane przedłużającą się procedurą zmierzającą do uzyskania decyzji administracyjnych oraz wymaganych na tych decyzjach klauzul lub też niesprzyjających warunków atmosferycznych - będą skutkowały przesunięciem terminu rozpoczęcia i zakończenia budowy Budynku i lokalu oraz wydania lokalu Kupującemu i zawarcia umowy przyrzeczonej, bez konieczności podpisywania aneksów do niniejszej umowy przedwstępnej.”;

- klauzula wpisana do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych pod numerem (...) o treści: „Fronton zastrzega sobie prawo przesunięcia terminu zakończenia budowy, o jakim mowa w § 7 ust. 1 o nie więcej niż 60 dni bez prawa kierowania z tego tytułu roszczeń przez nabywcę.”;

- klauzula wpisana do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych pod numerem (...) o treści: „Termin, określony w ust. 1 może ulec zmianie z powodów niezależnych od Inwestora, w szczególności w przypadku zaistnienia okoliczności, wymagających akceptacji instytucji lub urzędów (np. wydanie zgody na użytkowanie Budynku) lub opóźnienia w uiszczeniu ceny kupna przez Kupującego. Przesunięcie terminu do trzech miesięcy nie stanowi zwłoki inwestora”;

- klauzula wpisana do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych pod numerem (...) o treści: „Towarzystwo może również odstąpić od niniejszej umowy ze skutkiem natychmiastowym w przypadku, gdy Partycypant opóźni się powyżej 14 dni z wpłatą: a) którejkolwiek z rat określonych w par. 2 pkt. 3; b) dopłaty wynikającej z par. 2 pkt. 4; c) odsetek określonych w par. 2 pkt. 7.”;

- klauzula wpisana do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych pod numerem (...) o treści: „Stronie sprzedającej przysługuje prawo do wypowiedzenia niniejszej umowy ze skutkiem natychmiastowym przy uwzględnieniu par. 4 umowy według wyboru Strony sprzedającej, jeżeli Strona kupująca będzie zalegała z zapłatą chociażby jednej raty (części) ceny sprzedaży lub jakiegokolwiek kwoty podatku od towaru i usług i nie dokona odpowiedniej płatności wraz z należnymi odsetkami w terminie 21 dni od dnia wymagalności, określonego w par. 3 niniejszej umowy.”;

- klauzula wpisana do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych pod numerem (...) o treści: „(...) może odstąpić ze skutkiem natychmiastowym, bez wyznaczania dodatkowego terminu i bez odrębnego wezwania do zapłaty, od niniejszej Umowy i tym samym nie przystąpić do zawarcia przyrzeczonej umowy sprzedaży Lokalu Mieszkalnego

w przypadku, gdy Kupujący opóźni się: a) powyżej 30 (trzydziestu) dni z wpłaty którejkolwiek z rat z określonych w par. 2 ust. 3 b), c), d), e), J), g) lub; b) powyżej 30 (trzydziestu) dni z wpłatą odsetek określonych w par. 2 ust. 9.”;

- klauzula wpisana do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych pod numerem (...) o treści: (...) Sp. z o.o. ma prawo do odstąpienia od umowy w przypadku nieterminowych wpłat rat. Wpłacone kwoty będą zwrócone po potrąceniu 10% wpłaconych kwot tytułem kosztów zawarcia umowy.”;

- klauzula wpisana do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych pod numerem (...) o treści: „W przypadku rozwiązania niniejszej umowy dotychczas wpłacony przez Nabywcę wkład budowlany podlega zwrotowi w kwocie nominalnej, tzn. bez prawa do jej waloryzacji na konto Nabywcy w terminie 3 miesięcy od dnia, w którym Spółdzielnia zawarła nową umowę z kolejnym nabywcą lub budową przedmiotowego lokalu.”;

- klauzula wpisana do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych pod numerem (...) o treści: „Rozwiązanie umowy z przyczyn leżących po stronie Nabywcy pociąga za sobą przepadek na rzecz (...) kwoty 5.000 zł (pięć tysięcy złotych). Pozostałe do rozliczenia środki finansowe zostaną zwrócone Nabywcy wg ich nominalnej wartości w dniu wpłaty, na wskazany przez niego rachunek bankowy lub gotówką w terminie 30 dni od daty pisemnego powiadomienia o odstąpieniu od umowy.”;

- klauzula wpisana do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych pod numerem (...) o treści: „Nabywca ma prawo odstąpić od umowy bez zachowania okresu wypowiedzenia w przypadku opóźnienia w wykonaniu przedmiotu umowy wyższego niż 120 dni. (...) zwróci Nabywcy wniesione przez nich kwoty w wysokości nominalnej, z zastrzeżeniem potrąceń opisanych w ust. 5 w terminie 60 dni od rozwiązania umowy.”;

- klauzula wpisana do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych pod numerem (...) o treści: „Zawiadomienie o wypowiedzeniu umowy przez (...) będzie wysłane listem poleconym na adres nabywcy, określony w umowie lub zawiadomieniu o zmianie adresu. Odmowa przyjęcia przez nabywcę lub dwukrotna adnotacja poczty „nie podjęto w terminie” (awizo) wywołuje skutki doręczenia. Skutki doręczenia wywołuje również doręczenie zastępcze, określone w art. 138 i art. 139 kodeksu postępowania cywilnego, tj. doręczenie pisma dorosłemu domownikowi, administracji domu, sołtysowi lub dozorca domu. (...) pozostawia w aktach umowy pismo ze skutkiem doręczenia, jeśli nabywca nie zawiadomi (...) o zmianie adresu i nazwiska, a wysłane zawiadomienie wróci z adnotacją „adresat nieznan” lub temu podobną. Zawiadomienie stanowi integralną część umowy.”;

- klauzula wpisana do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych pod numerem (...) o treści: „W przypadku zwrotu pisma wysłanego na adres podany na wstępie niniejszej umowy bądź na adres korespondencyjny podany przez Nabywcę na piśmie z adnotacją: „nie podjęte w terminie”, „adresat nieznan”, „adresat zmienił adres” lub inną równoznacznością, uznawać się będzie, że adresat został powiadomiony prawidłowo i prawnie skutecznie.”;

- klauzula wpisana do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych pod numerem (...) o treści: „Strony postanawiają, że wszelka korespondencja pomiędzy stronami odbywać się będzie za pomocą listów poleconych kierowanych na w/w adresy. Strony zobowiązane są do zgłaszania drugiej stronie każdą zmianę adresu. Strony postanawiają, że w przypadku niewykonania tego zobowiązania korespondencja skierowana na adres wskazany w niniejszej umowie lub ostatni wskazany adres, która nie zostanie odebrana w terminie, uważana będzie za doręczoną z upływem ostatniego dnia, w którym możliwe było jej podjęcie z urzędu pocztowego.”;

- klauzula wpisana do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych pod numerem (...) o treści: „W przypadku zmiany adresu, każda ze stron zobowiązana jest niezwłocznie pisemnie powiadomić o tym drugą stronę. W przypadku nie powiadomienia o zmianie adresu, korespondencja kierowana na ostatni znany adres będzie uznawana za skutecznie doręczoną.”;

- klauzula wpisana do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych pod numerem (...) o treści: „Oświadczenia i zawiadomienia (...) przesłane Kupującemu na podany adres do korespondencji uważa się za skutecznie doręczone. Kupujący zobowiązany jest w trakcie trwania niniejszej Umowy do natychmiastowego zawiadomienia (...) o każdej

zmianie adresu swego miejsca zamieszkania, pod rygorem uznania za skutecznie doręczone oświadczeń i zawiadomień (...) przesłanych Kupującemu na adres wskazany w niniejszej umowie.”;

- klauzula wpisana do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych pod numerem (...) o treści: „Sprzedający zastrzega sobie możliwość dokonania zmian w projekcie Budynku dotyczących projektowanych w technologii i rozwiązań.”;

- klauzula wpisana do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych pod numerem (...) o treści: „Spółdzielnia zastrzega, że ostateczne rozwiązania projektowe mogą odbiegać od wstępnej dokumentacji architektoniczno-funkcjonalnej.”;

- klauzula wpisana do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych pod numerem (...) o treści: „(...) oświadcza, że zastrzega sobie prawo do dokonywania zmian w projekcie budynku, a Nabywca fakt ten akceptuje. Właściwy układ funkcjonalny nabywanego lokalu, wielkość poszczególnych pomieszczeń, okien, balkonów /tarasów/ogródków oraz usytuowanie pionów instalacyjnych określone będą w projekcie wykonawczym.”;

- klauzula wpisana do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych pod numerem (...) o treści: „Przedmiotowy lokal zostanie wykonany zgodnie ze specyfikacją stanowiącą załącznik nr 3 do umowy. Sprzedający zastrzega możliwość wprowadzenia zmian w układzie architektonicznym, dokumentacji projektowej oraz w układzie zagospodarowania terenu, o ile okażą się one niezbędne ze względu na realizację inwestycji. Zmiany dotyczyć mogą w szczególności rozmieszczenia planów instalacyjnych, zastosowania określonej technologii oraz materiałów budowlanych, a także rozmieszczenia oświetlenia, układów ciągów pieszo - jezdnych oraz zieleni, na terenie objętym inwestycją. Zmiany takie nie stanowią zmiany treści mniejszej umowy.”;

- klauzula wpisana do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych pod numerem (...) o treści: „(...) zastrzega sobie prawo dokonywania jednostronnych, a koniecznych zmian w dokumentacji projektowej Budynku.”;

- klauzula wpisana do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych pod numerem (...) o treści: „W przypadku, gdy powierzchnia Apartamentu ulegnie zmianie w stosunku do powierzchni, o której mowa w par. 2 o więcej niż 3 (trzy) procent tej powierzchni. Strona sprzedająca jest upoważniona do żądania odpowiedniej dopłaty (w przypadku zwiększenia powierzchni) lub zobowiązana do zwrotu Stronie kupującej odpowiedniej kwoty uiszczonyj ceny (w przypadku zmniejszenia powierzchni).”;

- klauzula wpisana do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych pod numerem (...) o treści: „par. 2 ust. 10 b - Strony zgodnie ustalają, iż cena nabycia przedmiotu umowy określona w par. 2 ust. 1 ulegnie zmianie w wyniku: b) zmiany powierzchni lokalu mieszkalnego, piwnicy, tarasu, oraz działki gruntu przeznaczonej na urządzenie ogródka przydomowego w wyniku dokonania pomiarów powykonawczych przy przyjęciu stawek za 1 m² powierzchni odpowiednio: lokalu mieszkalnego = ... PLN, piwnicy = ... PLN, tarasu = ... PLN, ogródka przydomowego - .... PLN.”;

- klauzula wpisana do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych pod numerem (...) o treści: „Oświadczam, że zapoznałem się i wynegocjowałem treść niniejszej umowy.”.

Okolicznością bezsporną w sprawie jest, że powód zaprzestał stosowania przedmiotowych wzorców umownych zawierających zakwestionowane przez Prezesa UOKiK postanowienia umowne. W przypadku inwestycji przy ul. (...) w R. za datę zaniechania należy uznać dzień 15 kwietnia 2009 roku, tj. datę ustania ostatniej umowy przedwstępnej, zawartej w oparciu o wzorzec umowny o nazwie „Umowa nr.../ (...)”. Z kolei za datę zaprzestania stosowania wzorców umownych dla inwestycji przy ul. (...) w R., przy ul. (...) i ul. (...) w W., tj. „Umowy nr.../ (...)”, „Umowy nr.../ (...)” oraz „Umowy nr.../ (...)”, należy uznać dzień 11 października 2010 roku, tj. datę złożenia przez powoda oświadczenia o zakończeniu inwestycji przy ul. (...) w W. i ul. (...) w W. oraz zmianie wzorca umownego dla inwestycji przy ul. (...) w W. polegającej na usunięciu lub zmianie zakwestionowanych przez pozwanego postanowień umownych.

Na podstawie zeznania o wysokości osiągniętego dochodu przez podatnika podatku dochodowego od osób prawnych za rok podatkowy 2009 CIT-8, Sąd ustalił, że przychód powoda w 2009 roku wyniósł (...) złotych.

Istota sporu pomiędzy stronami postępowania sprowadza się do rozstrzygnięcia kwestii, czy na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego zaistniały przesłanki do wydania przez Prezesa URE zaskarżonej Decyzji i nałożenia na powoda kary pieniężnej w wysokości określonej w tej Decyzji.

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego stanął na stanowisku, że zaskarżona odwołaniem Decyzja jest prawidłowa i znajduje uzasadnienie w przepisach prawa, zaś podnoszone przez powoda w odwołaniu twierdzenia nie mogą skutkować jej zmianą, ani też jej uchyceniem we wnioskowanym przez powoda zakresie.

W pierwszej kolejności należało zważyć, że ustalony przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stan faktyczny nie był przez powoda kwestionowany zarówno w toku prowadzonego postępowania administracyjnego, jak również w postępowaniu sądowym. Wydaną przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 3 grudnia 2010 roku Decyzję Nr (...) powód zaskarżył wyłącznie w części obejmującej punkt IV, tj. w zakresie w jakim została nałożona na niego kara pieniężna w wysokości 125 351 złotych z tytułu naruszenia zakazu o jakim mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zakresie opisanym w punktach I-II sentencji zaskarżonej Decyzji. Powód wniósł wyłącznie o uchylenie zaskarżonej Decyzji w tej części i odstąpienie od nakładania na niego kary pieniężnej ewentualnie o zmianę Decyzji w punkcie IV i obniżenie wysokości nałożonej na niego kary pieniężnej do wysokości 39 317 złotych. Zakres zaskarżenia Decyzji przez powoda określił zatem granice rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym i wyłącznie w tych granicach Sąd rozpoznał niniejszą sprawę.

Mając to na uwadze rozważenia w niniejszej sprawie wymagało zatem jedynie, czy zaistniały przesłanki do uchylenia bądź zmiany zaskarżonej przez powoda Decyzji we wnioskowanym przezeń zakresie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 roku o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 z późn. zm.), „Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów może nałożyć karę pieniężną”, co oznacza, że wydając decyzję o nałożeniu kary pieniężnej, działa on w ramach uznania administracyjnego, co oczywiście nie jest równoznaczne z dowolnością. W tym zakresie organ powinien zatem kierować się zasadą równości i proporcjonalności, jak również kryteriami określonymi w art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W niektórych przypadkach zasada proporcjonalności może uzasadniać także odstąpienie od nakładania kary pieniężnej na przedsiębiorcę - mimo dopuszczenia się przezeń zachowań wymienionych w art. 106 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów - zwłaszcza jeśli okoliczności sprawy (np. niewielki zakres naruszenia, krótki okres jego trwania, brak winy naruszydca) przemawiać będą za nienakładaniem nań kary pieniężnej (zob. Konrad Kohutek „Komentarz do art. 106 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów” opubl. Lex Omega).

Z punktu widzenia poglądów Trybunału Konstytucyjnego, odpowiedzialność karnoadministracyjna to odpowiedzialność typu represyjno-porządkowego, która jest przejawem interwencjonizmu państwowego w sferach, jakie zostały uznane przez ustawodawcę za szczególnie istotne (zob. wyrok z dnia 24 stycznia 2006 roku, sygn. SK 52/04, OTK ZU nr 1/A/2006, poz. 6). Ingerencja ta stanowi sankcję niezgodnego z prawem zachowania określonych podmiotów. Odwołał się przy tym do wyroku z dnia 12 stycznia 1999 roku (sygn. P. 2/98), w którym Trybunał Konstytucyjny zwrócił uwagę, że art. 83 Konstytucji nakłada na każdego obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej.

W niniejszej sprawie przesłanki do nienakładania kary pieniężnej na powoda nie zachodzą. Należy bowiem mieć na uwadze znaczny czas trwania praktyki (około 2 lat), a także, że jej stosowanie było działaniem zawinionym.

Mając bowiem na względzie, że powód jest przedsiębiorcą prowadzącym swoją działalność od lat, a także to, że rejestr niedozwolonych postanowień umownych jest jawny i powszechnie dostępny, stosowania klauzul o treści analogicznej jak te wpisane do rejestru nie można uznać za niezawinione i nieświadome. Przy zachowaniu zwykłej miary staranności, w ocenie Sądu, powód dopuścił się co najmniej niedbalstwa, gdyż mógł i powinien wiedzieć, jakie klauzule nie powinny być zamieszczane w stosowanych przezeń wzorcach umownych wykorzystywanych w kontaktach z konsumentami.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd nie dopatrył się także jakichkolwiek podstaw, czy też okoliczności, które uzasadniałyby zmianę przedmiotowej Decyzji we wnioskowanym przez powoda zakresie, a zatem w kwestii wysokości nałożonej na niego kary pieniężnej.

Stosownie bowiem do treści art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10 % przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie dopuścił się stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 tejże ustawy.

Sąd uznał, że kara nałożona na powoda uwzględnia w należyty sposób okoliczności stwierdzonego naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uznanych za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów. W ocenie Sądu, wymiar kary ustalony przez Prezesa UOKiK uwzględnia w sposób należyty dyrektywy wymiaru kary określone w art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów a zatem uwzględnia okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy. Przedmiotowa kara, w ocenie Sądu, uwzględnia także w należyty sposób okoliczności stwierdzonego naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Należy podkreślić, że nałożona na powoda kara pieniężna w wysokości 125 351 złotych stanowi jedynie (...)% przychodu osiągniętego przez powoda w 2009 roku i (...)% maksymalnego wymiaru kary, jaką Prezes UOKiK mógł wymierzyć przedsiębiorcy za to naruszenie na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Należy w tym miejscu zaznaczyć, że nie zasługują na uwzględnienie twierdzenia powoda, w których wskazuje on, że nałożona na niego kara winna być niższa z uwagi na fakt, że udział działalności deweloperskiej w przychodach w 2009 roku wynosił (...)zł, co stanowi (...)% przychodów ogółem. Należy bowiem wskazać, że stosownie do treści art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów kara wymierzana jest przez Prezesa UOKiK proporcjonalnie do wartości całego przychodu osiągniętego w danym roku kalendarzowym, a nie wyłącznie od wartości udziału z jednej ze świadczonych przez przedsiębiorcę usług w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, czy też jego potencjału ekonomicznego, jak wywodził powód w odwołaniu.

Należy w tym miejscu jeszcze raz zaznaczyć, że Prezes UOKiK mógł, stosownie do treści w/w przepisu art. 106 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wymierzyć powodowi karę pieniężną w wysokości do 10 % przychodu ukaranego przedsiębiorcy za stwierdzone w zaskarżonej Decyzji naruszenia.

W ocenie Sądu, relatywnie niski wymiar przedmiotowej kary pieniężnej a także sytuacja finansowa powoda, którego całkowity przychód w 2009 r. wyniósł(...)zł (K – 26) pozwalają na uiszczenie kary bez zachwiania jego płynności finansowej.

Podkreślenia wymaga także, że kara pieniężna, o której wyżej mowa, ma pełnić funkcję prewencji szczególnej i ogólnej, a więc być zarówno realnymi, odczuwalnymi dolegliwościami dla ukaranego podmiotu, będącymi reakcją na naruszenie przepisów, ale także wyraźnym ostrzeżeniem na przyszłość, zapobiegającym powtarzaniu nagannych zachowań. Natomiast zmniejszenie jej wysokości, w ocenie Sądu, stałoby w sprzeczności z celami prewencyjnymi sankcji za niezastosowanie się powoda do bezwzględnie obowiązujących wymagań prawa, jak również represyjno-wychowawczymi, zmierzającymi do wymuszenia na ukaranym przedsiębiorstwie przestrzegania reguł prawnych w przyszłości.

W ocenie Sądu decydujące znaczenie w przedmiotowej sprawie miała zatem ocena charakteru i rozmiaru naruszenia przez powoda przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Należało mieć bowiem na względzie, że naruszenie przez powoda zbiorowych interesów konsumentów było przedmiotowo rozległe, a przez to rażące.

Wykorzystywanie przez powoda zakwestionowanych postanowień, w tym w szczególności wymienionych w pkt I.1 i I.2 decyzji, mogło rodzić zagrożenie i dotkliwe skutki dla wszystkich konsumentów korzystających z jego usług, dlatego należy je zakwalifikować jako klauzule o stosunkowo dużej szkodliwości. Stosowanie przez powoda stwierdzonych przez pozwanego praktyk prowadziło do sytuacji nieuzasadnionego uprzywilejowania przedsiębiorcy kosztem naruszenia interesów konsumenta Tymczasem powód będąc przedsiębiorcą a zatem profesjonalnym podmiotem działającym na rynku jest zobowiązany wykonywać swoją działalność z należytą starannością. Pozwany, obowiązany był zatem do świadczenia usług o odpowiedniej, możliwie najwyższej jakości i z uwzględnieniem obowiązujących przepisów prawnych, w szczególności tych, które regulują jego zorganizowaną działalność. Każde z postanowień stosowanych przez powoda wpływało na sytuację prawną oraz ekonomiczną konsumenta. Niewątpliwie zarzucana powodowi praktyka w istotny sposób naruszała porządek prawny i była czynem o znacznym stopniu szkodliwości. Oceniając wagę naruszenia czynu należało mieć także na względzie jego długotrwałość oraz fakt, iż zarzucana praktyka dotyczyła treści czterech wzorców umownych i złożyło się na nią stosowanie łącznie ośmiu klauzul abuzywnych, z których tylko jedna nie była wpisana do urzędu rejestru Prezesa UOKiK.

Za nieuzasadnione Sąd uznał okoliczności, na które powoływał się powód w odwołaniu o podjęciu współpracy z organem regulacyjnym, czy też nie wzięciu pod uwagę przez pozwanego okoliczności łagodzących.

W ocenie Sądu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przy miarkowaniu kary wziął pod uwagę okoliczności łagodzące w postaci zaniechania przez powoda zarzucanych praktyk a także, iż było to pierwsze naruszenie przez powoda przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Fakty te niewątpliwie znalazły odzwierciedlenie w wysokości nałożonej na powoda kary pieniężnej. Odnosząc się zaś do twierdzeń dotyczących współpracy z pozwanym na etapie postępowania administracyjnego, należy wskazać, że obowiązek taki niewątpliwie spoczywał na przedsiębiorcy na podstawie przepisu art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Z tych względów nie można uznać, by udzielanie informacji i składanie przez powoda żądanych przez organ dokumentów w trakcie prowadzonego postępowania administracyjnego wykraczało poza zakres obowiązku określonego w wyżej wskazanym przepisie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów a tym samym wynikało z dobrej woli powoda i stanowiło czynności dodatkowe przyczyniające się do szybszego i sprawniejszego zakończenia prowadzonego postępowania w sprawie.

Mając powyższe na względzie należało zważyć, że ustalone w postępowaniu administracyjnym okoliczności niniejszej sprawy w pełni uzasadniają nałożenie na powoda kary pieniężnej w wysokości ustalonej przez Prezesa UOKiK w zaskarżonej Z tych względów za całkowicie nieuzasadniony Sąd uznał zarzut powoda naruszenia przepisów prawa materialnego - art. 106 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów poprzez błędną ich wykładnię prowadzącą do nałożenia na powoda kary pieniężnej zbyt wysokiej dla osiągnięcia celów przewidzianych ustawą, nadmiernie dolegliwej, w wysokości, która nie odpowiada zasadzie proporcjonalności i nie uwzględnia w pełni wszystkich okoliczności sprawy.

Biorąc powyższe pod rozwagę Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że wydana przez pozwanego Decyzja znajduje pełne uzasadnienie w świetle okoliczności sprawy, obowiązujących przepisów oraz mieści się w zakresie uznania administracyjnego i oddalił wniesione przez powoda odwołanie na podstawie art. 479^{31a} § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu na podstawie art. 98 i 99 k.p.c. zasądzając od powoda na rzecz pozwanego zwrot kosztów zastępstwa procesowego w minimalnej stawce wynagrodzenia radcy prawnego określonej według § 14 ust. 3 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.). Należy jedynie wskazać, że ponieważ

pozwany wygrał sprawę w całości zastosowanie znajduje w tym przypadku zasada wyrażona w art. 98 i 99 k.p.c., z którego wynika, że strona przegrywająca sprawę w całości obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw (zasada odpowiedzialności za wynik procesu). Zwrot tych kosztów przysługuje pozwanemu albowiem jego pełnomocnik procesowy będący radcą prawnym zgłosił żądanie ich zasądzenia (art. 109 k.p.c.).